

ତୀର୍ଥରାଜ ପ୍ରୟାଗରେ ମହାକୁମୁର ଅମୃତ ସ୍ନାନ

ପୌରାଣିକ କିମ୍ବଦତ୍ତ
ଅନୁସାରେ ଶାର ସାଗର ମନ୍ଦିରରୁ
ଉପନି ଅମୃତ ଅପହରଣ କରି
ଦେବରାଜ ପୁତ୍ର ଜୟନ୍ତ
ସ୍ଵର୍ଗଲୋକକୁ ନେବାବେଳେ କିଛି
ଟୋପା ହରିଦ୍ଵାର, ପ୍ରୟାଗ, ନାସିକ
ଓ ଉଚ୍ଚେନରେ ତୁ ପତିତ
ହୋଇଥିଲା । ଦେବ ଦୂର୍ଲଭ ଅମୃତ
ପରଶରେ ଏହି ଚାରି କ୍ଷେତ୍ର ପୁଣ୍ୟ
ଭୂମି ବୋଲାଇଲା । ତୀର୍ଥ କ୍ଷେତ୍ର
ଭାବେ ଖ୍ୟାତ ହେଲା । ଅମୃତ ପାନ
କରି ମୃତ୍ୟୁବିଜୟା ହେବା ଆଶାରେ
ଦେବତା ଓ ଦାନବଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ବାର ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାଷଣ ଯୁଦ୍ଧ
ଲାଗିଲା । ସ୍ଵର୍ଗଲୋକର ବାର ଦିନ
ମର୍ତ୍ତ୍ୟଲୋକର ବାର ବର୍ଷ ସହିତ
ସମାନ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ତେଣୁ
ପୁଣି ବାର ବର୍ଷ ଅନ୍ତରରେ
ହରିଦ୍ଵାରର ଗଙ୍ଗା, କୁଳରେ,
ପ୍ରୟାଗର ଗଙ୍ଗା, ଯମୁନା ଓ
ସରସତୀର ସଙ୍ଗମ ସ୍ଥଳରେ,
ନାସିକର ଗୋଦାବରୀ ତଟରେ
ଏବଂ ଉଚ୍ଚେନର ସିପା କୁଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ
କୁମ୍ବ ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥାଏ ।

ଡଃ ପ୍ରମୋଦ କୁମାର ପଣ୍ଡା

ହିନ୍ଦୁଧର୍ମର ଅବକ୍ଷୟ ଘରୁଥିଲା ।
ଗଣେଶ, ବିଷ୍ଣୁ, ଶିବ, ଅନ୍ତିକା ଓ
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉପାସକଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବା
ପାଇଁ ସେ ଯେପରି ପଞ୍ଚଦେବତା
ଉପାସନାର ପ୍ରତଳନ କରିଥିଲେ
ଠିକ ସେତଳି ଦଶନାମା ସମ୍ପ୍ରଦାୟର
ଲୋକଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବାର
ଏକମାତ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୁମ୍ଭ
ମୋଳାର ବ୍ୟାପକ ଆୟୋଜନ
କରାଇଥିଲେ । ୭୧୦୯, ଆଶ୍ରମ,
ବନ, ଅରଣ୍ୟ, ଗିରି, ପର୍ବତ,
ସାଗର, ସରସ୍ତୀ, ଭାରତୀ ଏବଂ
ପୁରା ଏସବୁ ଦଶନାମା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ।
ନାଗା ସାଧୁ ଏହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଏକ
ଉପ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ । ନଗ ଶବ୍ଦରୁ ନାଗା
ଶବ୍ଦର ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣି । ନଗ ମାନେ ପର୍ବତ ।
ଯେଉଁ ସାଧୁସଙ୍କୁ ନଗୁ କିମ୍ବା
ନିରସ୍ଵାବୟାରେ ପର୍ବତରେ ରୁହୁକ୍ତି
ସେମାନଙ୍କୁ ନାଗା ସାଧୁ କୁହାଯାଏ ।
ସେମାନେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଥିଲେ
ମଧ ବାରି ୭୧୦୯ କ୍ଷେତ୍ରରେ
ଆୟୋଜିତ କୁମ୍ଭମୋଳାରେ ସାମିଲ
ହେବା ନିଶ୍ଚିତ ।

କୁମ୍ବ ମୋଳା ଆୟୋଜନରେ
ଆଦି ଶଙ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ବିଶେଷ
ଭୂମିକା ରହିଛି । ଅଷ୍ଟମ-ନବମ
ଶତାବ୍ଦୀରେ ସନାତନ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମର
ବିଭିନ୍ନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରେ ମିତ୍ରତା
ନଥୁଲା । ପାରାଷ୍ଵରିକ ବୈରତା
ଯୋଗୁଁ ଦେଶ ଦୁର୍ଗଳ ହେବା ସହିତ

ପୁତେୟକ ଛା ବକ୍ଷ
ଅନ୍ତରାଳରେ ଅନ୍ତ କୁମ୍ବ ପଡ଼େ ।
ବାର ବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କୁମ୍ବ
ଆସେ । ବାରଟି ପୂର୍ଣ୍ଣ କୁମ୍ବ ପରେ
ଅରଟିଏ ମହା ପୂର୍ଣ୍ଣ କୁମ୍ବ ପଡ଼େ ।
ଚଳିତ ବର୍ଷ ପୁଯ୍ୟାଗରାଜରେ
ପାଳିତ ହେଉଥିବା କୁମ୍ବ ମେଳା
ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିରଳ । ଦୀର୍ଘ ୧୪୪ ବର୍ଷ
ଅନ୍ତରାଳରେ ପଡ଼ିଥିବା କାରଣରୁ
ଏହା ସତଙ୍କ । ଅସାଧାରଣ ।
ଦୁର୍ଲଭ । ଅନ୍ତ କୁମ୍ବ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣ କୁମ୍ବ
ତୁଳନାରେ ଏହାର ମହାତ୍ମ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ
ଅଧିକ । ମହାକୁମ୍ବ ୨୦୨୫ ତେର
ନାନ୍ଦୁଆରା ପୌଷ ପୂର୍ଣ୍ଣମାରୁ ଆରମ୍ଭ
ହୋଇଛି । ଏହା ତୌରାଳିଶ ଦିନ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିବ । ଫେବୃଆରୀ
ମାସ ଛବିଶ ତାରିଖ ମହାଶିବରାତ୍ରି
ଦିନ ସମାପ୍ତ ହେବ । ପୁରଣ୍ଣରଣ
ପଡ଼ିବ ।

ନାଗା ସାଧୁ ଏହି ସଞ୍ଚିଦାୟିର ଏକ
ଉପ ସଞ୍ଚିଦାୟ । ନଗ ଶବ୍ଦରୁ ନାଗା
ଶବ୍ଦର ସୃଷ୍ଟି । ନଗ ମାନେ ପର୍ବତ ।
ଯେଉଁ ସାଧୁସନ୍ତ ନଗୁ କିମ୍ବା
ନିର୍ବନ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ପର୍ବତରେ ରୁହୁଣ୍ଡି
ସେମାନଙ୍କୁ ନାଗା ସାଧୁ କୁହାଯାଏ ।
ସେମାନେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଥିଲେ
ମଧ୍ୟ ତାର ଢାର୍ଥ କ୍ଷେତ୍ରରେ
ଆୟୋଜିତ କୁମ୍ଭ ମେଳାରେ ସାମିଲ
ହେବା ନିଶ୍ଚିତ ।

ଶାହୀ ସ୍ଥାନ କୁମ୍ଭ ମେଳାର
ସର୍ବଶୈଷଣ ପରିତ୍ର ଆୟୋଜନ ।
ଏହାକୁ ରାଜଯୋଗ ସ୍ଥାନ, ଅମୃତ
ଜଳ ସ୍ଥାନ କିମ୍ବା ଅମୃତ ସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟ
କୁହାଯାଏ । ରାଜାମହାରାଜାଙ୍କ
ଅନାଜରେ ରଥ, ଘୋଡା, ହାତୀ
ଆଦିରେ ସବାର ହୋଇ
ଶୋଭାଯାତ୍ରା ସହିତ ସାଧୁ ସନ୍ତ
ମୁଖ୍ୟତ୍ୟ ନାଗା ସାଧୁ ସ୍ଥାନ କରିବାକୁ
ଯାଉଥିବାରୁ ଏହାର ନାମ ପଡ଼ିଛି

ଶାହୀ ସ୍ଥାନ । ମୁଖ୍ୟ ଓ ଗୁରୁ ଭଳି
ରାଜସୀ ଗୃହଙ୍କ ଯୋଗ ଦେଖୁ ଶାହୀ
ସ୍ଥାନର ତିଥି ନିର୍ଣ୍ଣାରିତ ହୁଏ । ଏଗ୍ରହ
ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଧନ, ବୈଭବ, ସୁଖ,
ସମ୍ପଦ, ସମୃଦ୍ଧି ସହିତ ରାଜସୀ
ଜୀବନ ଦିଅନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ
ଦେବଗଣ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଶାହୀ ସ୍ଥାନ
କରନ୍ତି । ସାଧୁସନ୍ଧ ମୁଖ୍ୟତ୍ୟ ନାଗା
ସାଧୁମାନେ ତପସ୍ୟାଛାନ୍ତି ଧର୍ମରକ୍ଷା
ପାଇଁ ମୋଗଲମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ
କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ଧର୍ମରକ୍ଷକ
ମାନ୍ୟତାପ୍ରାସ୍ତ । ତାଙ୍କ ସନ୍ନାନାଥେ
ଦେବତାଙ୍କ ପରେ ତାଙ୍କୁ ଶାହୀ
ସ୍ଥାନର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟକାର ମିଳେ ।
ରାଜକୀୟ ଠାଚବାଟରେ ନାଗା
ସାଧୁ ପ୍ରଥମେ ସ୍ଥାନ କରନ୍ତି । ଦ୍ୱିତୀୟ
ସ୍ଥାନାଧ୍ୟକାର ମହାମଣ୍ଡଳେଶ୍ୱର ଓ
ତ୍ୟରେ ଅନ୍ୟ ସାଧୁସନ୍ଧଙ୍କର ପାଳି
ପଡେ । ବିଭିନ୍ନ ଆଖଭାର ସାଧୁସନ୍ଧ
କ୍ରମାନ୍ତରେ ଶାହୀ ସ୍ଥାନ କରନ୍ତି ।
ଏ ଅଧ୍ୟକାର ପୂର୍ବରୁ ନିର୍ଣ୍ଣାରିତ ।
ଶାହୀ ସ୍ଥାନ ପରେ ସାଧାରଣ ଜନତା
ସ୍ଥାନ କରିଥାନ୍ତି । ସଙ୍ଗମରେ ବୁଡୁ
ପକାଇଥାନ୍ତି ।

ସଂକ୍ରାନ୍ତି, ଦ୍ୱିତୀୟ ଶାହୀ ସ୍ନାନ ଜାନୁଆରୀ ଅଣନ୍ତିରିଶ ତାରିଖ ମୌଳିକ ଅମାବାସ୍ୟା ଓ ଦୃଢ଼ାୟ ଶାହୀ ସ୍ନାନ ଫେବୃଆରୀ ତିନି ତାରିଖ ବସନ୍ତ ପଞ୍ଚମୀରେ ପଡ଼ିଥିଲା । ଅନ୍ୟ ତିନି ଅଣନ୍ତିରିଙ୍କ ଶାହୀ ସ୍ନାନ ଜାନୁଆରୀ ମାସ ତେର ତାରିଖ ପୌଷ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଦିନ, ଫେବୃଆରୀ ଆଖତାର ତିନି ଗୋଷାର ସାଧୁସନ୍ନ ଅଛନ୍ତି । ଶୌବ, ବୈଷ୍ଣବ ଏବଂ ଉଦ୍‌ଦୀପାନ । ଶୌବ ଧର୍ମବଳମ୍ୟ ଭଗବାନ ଶିବଙ୍କୁ, ବୈଷ୍ଣବ ଧର୍ମବଳମ୍ୟ ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁ ଓ ତାଙ୍କର ଅବତାରଙ୍କୁ ଓ ଉଦ୍‌ଦୀପାନ ଧର୍ମବଳମ୍ୟ ଅନ୍ତରେ ଶକ୍ତିର ଆଧାର ଓ ର ପୂଜାର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ।

ବାର ତାରିଖ ମାସ ପୂର୍ଣ୍ଣା ଦିନ ଏବଂ
ଫେବୃଆରୀ ମାସ ଛବିଶ ତାରିଖ
ମହା ଶିବାତ୍ମି ଦିନ ପଡ଼ୁଛି । ଚଳିତ
ବର୍ଷର ମହା କୁମ୍ବରେ ଅମୃତ ସ୍ଵାନର
ପ୍ରଥମ ସ୍ଵାନ ଅଧିକାର ଶ୍ରୀ
ପଂଚାୟତି ଆଖଢ଼ା, ମହାନିର୍ବାଣୀ ଓ
ଶ୍ରୀ ଶମ୍ଭୁ ପଞ୍ଚାୟତ ଅଟଳ ଆଖଢ଼ାଙ୍କୁ
ପ୍ରାସ ହୋଇଥିଲା । ପରେ ନିର୍ବାଣ
ସ୍ଥାମୀ ଜଗତଗୁରୁ ରାମଭଦ୍ରାଚାର୍ଯ୍ୟ
ଅମୃତ ସ୍ଵାନ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ
ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ । ମକର ସଂକ୍ରାନ୍ତି
ଦିନ ତିନି କୋଟି ପଚାଶ ଲକ୍ଷ,
ମୌନି ଅମାବସ୍ୟାରେ ସାତ କୋଟି
ଚଉଷଠି ଲକ୍ଷ ଏବଂ ବସନ୍ତ
ପଞ୍ଚମୀରେ ଦୁଇ କୋଟି ସତାବନ
ଲକ୍ଷ ଶ୍ରଦ୍ଧାକୁ ତ୍ରିବେଣୀ ସଙ୍କଳମରେ
ଅମୃତ ସ୍ଵାନ କରିଥିଲେ । ଚଳିତ
ଫେବୃଆରୀ ମାସ ତିନି ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା
ଚଉତିରିଶ କୋଟି ସତାନବେ ଲକ୍ଷ
ଉନ୍ନତ ସଙ୍କଳମରେ ଦୁଡ଼ ପକାଇଥିବା
ସ୍ଵରୂପନା ମେଳା ପ୍ରଶାସନ ପକ୍ଷରୁ
ମିଳେ ।

କୁମ୍ବ ମାତ୍ର ଏକ ମେଳା ନହୁଁ,
ଏହା ଆସ୍ତ୍ରା, ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଏକତାର
ପ୍ରତିକ । କୁମ୍ବରେ ଲୋକେ ଦାନ-
ପୁଣ୍ୟ କରନ୍ତି । ସାଧୁସନ୍ନିଜ୍ଞ
ଆଶାର୍ଦ୍ଦି ଭିକ୍ଷା କରନ୍ତି । ଶାସ୍ତ୍ର
ସ୍ଵାନ ମୋଷ ପ୍ରାସିର ସବୁଠୁ ସରଳ
ମାର୍ଗ । ତିନି ପୁଣ୍ୟ ତିଥରେ ତିନି
ଅମୃତ ସ୍ଵାନ କଲେ ଅଶ୍ଵମେଧ
ଯଙ୍ଗପଳ ସହ କୋଟି ଜନ୍ମର ପୁଣ୍ୟ
ମିଳେ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି । କୁମ୍ବ
ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କର ପମ୍ବଣ ଧାର୍ମକ
ଆୟୋଜନ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟତମ ।
କୁମ୍ବ ମେଳାରେ ସାମିଲ ହେଲେ
ଶାନ୍ତି ମିଳେ । ଅଶାନ୍ତି ଦୂର ହୁଏ ।
ଅଧାରିକ ଉ ନ ଘଟେ । ପାପ
ଖଣ୍ଡନ ହୁଏ । ଜିଶ୍ଵର କୃପା ଓ ସାନ୍ନିଧି
ପ୍ରାସି ହୁଏ । ସାଧନାର ଜଟିଳ ମାର୍ଗ
ସରଳ ହୁଏ । ଦୁର୍ଗମ ପଥ ପ୍ରଶନ୍ତ
ହୁଏ । ଅମୃତ ସ୍ଵାନ ସକାରାଯକ
ଶକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରିବା ସହିତ ଜୀବନରେ
ସଂକଳତା ଆଶେ ବୋଲି ଲୋକଙ୍କ
ଅଗାଧ ଆସ୍ତ୍ରା ଓ ଗଭାର ବିଶ୍ୱାସ
ରହିଛି ।

ବାଘନ୍ଦୀ ଥାଣ୍ଡାରେ ସାଧୁସନ୍ଦୂ ରେଖାତ୍ ।
କୁମୁ ମେଳାରେ ସମବେତ ହୁଅଛି । ପ୍ରାକ୍ତନ ଜିଲ୍ଲା ଶିକ୍ଷା ଅଧିକାରୀ,
ଭାରତ ବର୍ଷରେ ସର୍ବମୋଟ ତେର ସମ୍ବଲପୁର

ପ୍ରାକ୍ତନ ଜଳ୍ଲା ଶକ୍ତି ଅଧିକାରୀ,
ସମ୍ବଲପୁର

ତୁଳମୀ ଦାସ ୩... ଦିତୀୟ ପୃଷ୍ଠାର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ

କଥାର ପୁସ୍ତଙ୍କ ଥିଲା : କହିଲେ ।

ବନବାସରୁ ଅଯୋଧା ଫେରିବା
ପରେ ମାଡା ସାଡା ସବୁ ବାନର
ମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ପକାର ସୁମିଳ୍ଲ
ଭୋଜନ ସହିତ ବସ୍ତା, ଅଳଙ୍କାର,
‘ଗୁରୁଦେବ !ଆପଣ ଯେଉଁକଥା
ବର୍ତ୍ତମାନ କହିବା ପାଇଁ ବିଚାର
କରୁଛନ୍ତି, ଦୟାକରି ତାହା ନୁହେଁ
କହିଲେ ଭଲ ହେବ ।’

ସୁନ୍ଦର ଉପହାର ପ୍ରଦାନ କରିବା ।
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉପହାର ଦେବା ପରେ
ସାତା ହନ୍ତୁମାନଙ୍କୁ ନିଜର ବହୁମଳ୍ୟ
ମଣିହାର ପ୍ରଦାନ କରିବାରୁ ହନ୍ତୁମାନ
ହାରର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ମଣିକୁ
ପାଠିରେ ପୁରାତ ଦାକ୍ତରେ ଭାଙ୍ଗିବାକୁ
ଲାଗିଲେ । ଏହା ଦେଖୁ ଉପସ୍ଥିତ
ଲୋକେ ଭାବିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେ
ଯାହାହେଲେ ବି ହନ୍ତୁମାନ ମାଙ୍ଗଡ଼
ଜାତିର ତ । ଏପରି ଅମୂଲ୍ୟ ହାରର
ମୂଲ୍ୟ ମାଙ୍ଗଡ଼ ଜଣ ଜାଣିବ ?

‘କେଉଁ କଥା ?’ ତୁଳସୀଦାସ
ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାହିଁ
ପଚାରିଲେ ।

‘ସାମାଜି ! ଆପଣ କାଳିର
ଘଟଣାକୁ ନେଇ ଉତ୍ତରାଜ
ଦେଇଦାସଙ୍କର ଜାତି ବିଷୟ, ତଙ୍କର
ଆଚାର ବ୍ୟବହାର ବିଷୟରେ ଯେଉଁ
ଚିପ୍ପଣା କରିବାକୁ କାହିଁଛନ୍ତି, ସେଥିରେ
ଉଦ୍‌ଦେଶ ନିଦା ଓ ଜାତିର ସ୍ଥାନ
ହୋଇପିବ । ଏପରି ହେବା ଉଚିତ
ନୁହେଁ । ‘ହରିଦାସ ସଂକଳନା

ଏତିକି କଥା ପ୍ରସଙ୍ଗ ଚାଲିବା
ପରେ ଗୋଷାମାଜିଙ୍କୁ ରୈଦାସ ବାଲା
ପ୍ରସଙ୍ଗ ମନେ ପଡ଼ିଲା । ଜାତି ସ୍ଥାବନ
ଉପରେ ବିଶେଷ ଆଲୋଚନା
କରିବା ପାଇଁ ସେ ମନସ୍ତୁ କଲେ ।
ଜୀବନରେ ଚତୁରତା ଓ ଆଚାର-
ବିଚାରର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି ।
ରୈଦାସ ଯାହା କଲେ, ତାହା ଅତି
ଅଶିଷ୍ଟତା ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବହାର ଥିଲା ।
ରୈଦାସଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ
ଉଠାଇବାକୁ ସେ ବିଚାର ହିଁ
କରୁଥିଲେ, ଠିକ ସେତିକିବେଳେ
ତାଙ୍କର ଦୁଇୟ ଶିଷ୍ୟ ହରିଦାସ
ସୋଠର ଉପସିତ ହୋଇ ହାତ
ଯୋଡ଼ି ଅତି ବିନୟତାର ସହିତ
ତଳମାନାମଙ୍ଗ ଲାନରେ ୧୫୯

ଜ୍ଞାନର ଦିବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ପ୍ରାୟ ହୋଇଗଲା ।
 ଏହା ଶୁଣି ତୁଳସୀଦାସ ଭାବିଲେ
 ଯେ ରୈଦାସଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବାରେ ତାଙ୍କର
 ନିଶ୍ଚୟ ଭୁଲ ହୋଇଯାଇଛି ।
 ଆଚରଣରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟାୟ
 ହୋଇଗଲା । ରୈଦାସଙ୍କ ପ୍ରତି

ଜାତିଗତ ଘୁଣା ବଦଳରେ ତାଙ୍କର
ଡକ୍ଟିଗାବ, ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ଆହାରବ
ଏବଂ ନିଜର ନିର୍ମଳ ଆସସତ୍ୱରେ
ସ୍ଥିତିକୁ ଅନୁଭବ କରି ତୁଳସୀ
ଦାସଙ୍କର ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ଉଛୁଳି
ଉଠିଲା । ତଙ୍କର ଆହନ୍ତିଷ୍ଠାର ପ୍ରଭାବ
ସେ ଜାଣିପାରିଲେ । ତେଣୁ ସେହି
ସମୟରେ ସେ କଥାରେ କହିଲେ ।

କଥା ସମ୍ବାଧ ହେଲା । ଏଠିବ
ରେଦାସଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରେମାର ସହିତ
ଆଲିଙ୍ଗନ କରିବାକୁ ସେ ବ୍ୟାକୁଳ
ହୋଇ ଉଠିଲେ । ଏପରି ଏକ
ଉତ୍କ୍ଷେପରକ୍ଷର ସେ ଅପମାନ
କରିଥିଲେ । ଏହା ତାଙ୍କୁ ହୃଦୟରେ
ବିନ୍ଦ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା ।

ବଞ୍ଚିଲ ପୁଣି ଆଗମନର କାରଣ
ପଚାରିଲେ । ଗୋଷାମାଙ୍ଗୀ ସମସ୍ତ
ବ୍ୟାକ୍ତ ଶ୍ଵାସକ୍ଷଣେ ଓ ନିଜର ଫ୍ରେଣ୍ଟର୍ସ୍
ବାହୁ ମଧ୍ୟରେ ଡାଙ୍କୁ ଆଳିଙ୍ଗନ
କରିବାର ହାର୍ଡିକ ଆକାଶା ବ୍ୟକ୍ତ କରି
କହିଲେ :

‘ଡକ୍ଟର ରେଡାସ । ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଚିନ୍ହି
ପାରିଲି ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଶମା
କରିଛୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ
ଆଳିଙ୍ଗନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ।

ରେବାସ ହାତ ଯୋଡ଼ି
କହିଲେ, 'ପ୍ରଭୁ ! ପ୍ରଥମ ଥର ମୋଠରେ
ଯେତ୍ତିମେଉବି ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଥିଲା,
ତାହା ସାଭାରିକ ଥିଲା । ଏବେ ଆପଣ
କହିଲେ ମୁଁ ଦଶ ଥର କୁଣ୍ଡଳ ଧରିବି
କିନ୍ତୁ ସେହି ଆନନ୍ଦ ଆସିବ ନାହିଁ । ଏବେ
କୁଣ୍ଡଳ ଧରିବାବାଲା ଉପରୁତ୍ତ ଚହିବ ।
ସେତେବେଳେ ମୁଁ ନ ଥିଲି, ଅନ୍ତରୁ
ଥିଲା । ସେତେବେଳେ ମୁଁ କୁଣ୍ଡଳ
ଧରିଥିଲେ ବଳଦର ରଙ୍ଗ ମଧ୍ୟ
ପବିତ୍ରକଣା ହୋଇଥାଏତା । ଏବେ ମୁଁ
ଗଣ୍ଗାମୂଳ କରି ଆଳିଙ୍ଗନ କଲେ ମଧ୍ୟ
ସେହି ଆନନ୍ଦ ଆସିବ ନାହିଁ । ଯାହା
ଆପଣଙ୍କ ଜଜ୍ଞ । ଗୋଟିଏ କ୍ରିୟା
ଆପେ ଆପେ ଷୁଣିଛି ହୁଏ, ଗୋଟିଏ
କ୍ରିୟା କରାଯାଏ । ଯାହା ଆପେ ହୁଏ,
ତାହା ସାଭାରିକ, ନେସର୍ଗକ
ହୋଇଥାଏ । ଯାହା କରାଯାଏ,
ସେଠର କର୍ତ୍ତା ସାମନାକୁ ଆସିଯାଏ,
ଅହଁ ଉପରୁତ୍ତ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ
ଅନ୍ତରୁ ଚେତନ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ
ହୋଇଯାଏ ।

ବାଣୀ ହେଉଛି ଏକ ଆଭିନ୍ନରାଣା ଶକ୍ତି । ଧୂନିହାନ ବା ଶାକ୍ତ ହେବାର
ଅବସ୍ଥା ହିଁ ନୀରବତା ଏବଂ ଶକ୍ତିକୁ ସଞ୍ଚୟ କରିବା ହେଉଛି ନୀରବତା ।
ସେଥିପାଇଁ ନୀରବତାକୁ ବାଣୀର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଉପଯ୍ୟା ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।
ନୀରବତା ଶୁନ୍ୟତାର
ପରିପ୍ରକାଶ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ଭାବିତ
ଲକ୍ଷଣ ଓ ବିଜ୍ଞତାର
ପରିବର୍ତ୍ତ୍ୟ । ନୀରବତା

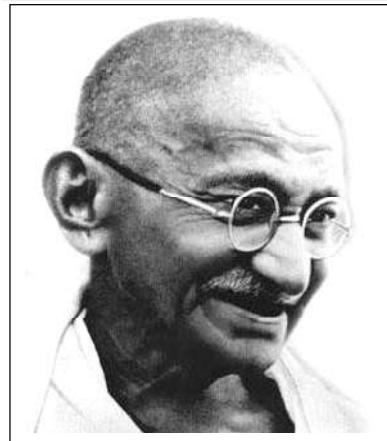
ଅବସ୍ଥାରେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆହସମାଜୀ, ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଶାନ୍ତିର ଅନୁଭବ କରିଥାଏ ।
ନାରବତା ଭାବନା ହାସଲ କରିବା ହେଉଛି ମୁଣୀ ରଷି ହେବା । ଏହା
ସେହି ତପସ୍ୟା ଓ ସାଧନା ଯାହା କାହ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରୁ ଭାଙ୍ଗି ଅନ୍ତଃ୍କ୍ଷେତ୍ର ତତ୍ତ୍ଵ
ସହିତ ସାଧୋଗକରିଥାଏ । ଏହା ହେଉଛି ଆହଶୁଙ୍ଗଙ୍କା ଓ ଜ୍ଞାନର ସରଳ
ମାଧ୍ୟମ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ପ୍ରବୃତ୍ତିର ବିକାଶ ହୋଇଥାଏ । ନାରବତା
ଶାରାରିକ, ମାନ୍ସିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶକ୍ତି ସଂଅୟ କରେ, ଯାହା ଆୟ-
ଅନୁଭବର ଉପଯୋଗ । ଏହାକୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଦେଖନ୍ତିରେ ଜୀବନ ଚର୍ଯ୍ୟାର
ଏକ ଅଂଶ କରିବା ପାଇଁ ଅଭ୍ୟାସ କରନ୍ତୁ । ବାଣୀ ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ
ଆପଣଙ୍କୁ ଅନେକ ଅସ୍ତ୍ରାଳ୍ୟକର ପରିପ୍ରତିରୁ ରକ୍ଷା କରିଥାଏ । ତେଣୁ ଆସନ୍ତୁ
ନିଯା ଓ ଅଧିକ ଅୟଥା କଥା ତ୍ୟାଗ କରିବା ଆମକୁ ସତ କହିବା ।
ଗୋଟିମ ବୁଦ୍ଧ ସଦାବେଳେ ନାରବ ରହୁଥିଲେ । ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତି ଓ
ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାରେ ନାରବତାକୁ ସର୍ବୋତ୍ତମ ତପସ୍ୟା ବୋଲି ବିବେଚନା
କରାଯାଏ । ଫାନ୍ଦ୍ରିୟ ବେଳନଙ୍କ ମତ ଯେ ନାରବତା ନିଦ୍ରା ପରି, ଯାହା
ବିବେକକୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରେ । ଏହା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କେବଳ ଆହସମାଜୀ
ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ଦିଗରେ ପ୍ରେରଣା ଦିଏ ନାହିଁ, ବରଂ ମନକୁ ସ୍ଥିରତା ମଧ୍ୟ
ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ଏହା କେବଳ କହିବାଠାରୁ ଦୂରେଇ ରଖେ ନାହିଁ,
ବରଂ ମନ, ବିଜ୍ଞାପାରା ଓ ବାଣୀକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରେ । ଯେତେବେଳେ
ଆମେ ବୁଦ୍ଧ ରହିଥାଉ, ଆମେ ଆମର ଆଭ୍ୟନ୍ତରଣ ତତ୍ତ୍ଵ ସହିତ ଯୋଡ଼ି
ହୋଇଥାଉ । ଏପରିକି କଥାରେ ବୁଦ୍ଧ ରହିଲେ ବି ମନ ନିରନ୍ତର ଆବାକୁ
ରହିଥାଏ, କିନ୍ତୁ ମନ ଶାନ୍ତ ହେଲେ ହେଲେ ନାରବତାର ଆଦର୍ଶ ପ୍ରତିଷ୍ଠା
ହୋଇପାରିବ । ଏହା ଆୟ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାର ଏକ
ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ମାଧ୍ୟମ । ଯେତେବେଳେ ଆମେ ବାହାର ଲୋକଙ୍କ ସହିତ
କଥାବାର୍ତ୍ତ କରିବା ବନ୍ଦ କରିଦେଉ, ସେତେବେଳେ ଆମର ଅନ୍ତଃ୍କ୍ଷେତ୍ର
ମଧ୍ୟ ଆସନ ଦେଇ ।

ଆଜିର ଚିକାବ

മഞ്ചരിത വിനോദ

ଫେବୃଆରୀ ୧ରେ କେନ୍ତୁ ଅର୍ଥମଙ୍ଗା ନିର୍ମଳା ସାତାରାମନ ଲୋକ ସଭାରେ
୨୦୨୪-୨୫ ଆର୍ଥିକବର୍ଷପାଇଁ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍କ ବଜେଟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି । ଏହି
ବଜେଟକୁ ନେଇ ମିଶ୍ରତ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଦେଖାଦେଇଛନ୍ତି । ନିର୍ମଳା ସାତାରାମନ
ବଜେଟରେ ଚାରିଟି ଇଞ୍ଜିନ୍ଯୁନିଟ୍‌ର କୃଷି, ଏସାଏସାଏମାର୍, ନିବେଶ ଏବଂ ରଷ୍ଟାନି
ଉପରେ ଧାନଦେଇ ବିକଶିତ ଭାରତ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ଆଗେଇ ନେବା କଥା କହିଛନ୍ତି ।
ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦି ବଜେଟକୁ ଲୋକଙ୍କ ବଜେଟ ଏବଂ ଏକ ଶକ୍ତି ଗୁଣକ ଭାବରେ
ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଲାବେଳେ ବିରୋଧୀ ଦଳ ନେଇରାଶ୍ୟଜନକ ଏବଂ ବଜେଟର ଇଞ୍ଜିନ୍ଯୁନିଟ୍‌ର
ଲାଇନଦ୍ୟୁତ ହୋଇଛି ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । ବଜେଟର ସବିଶେଷ ସମୀକ୍ଷା ଲେଖେ
ଏହାର ବାନ୍ଧବ ରୂପ ଜଣାପଡ଼ିବ । ଅବଶ୍ୟକ ବିଶ୍ୱ ଅର୍ଥନାତିରେ ଆର୍ଥିକ ମାନବସ୍ଥା,
ପୋଲି କ୍ରାଇସିସ୍, ବୃଣିଆ-ୟୁକ୍ତେନ ଯୁଦ୍ଧ, ହମାସ ଉପରେ ଉସ୍ତାଏଳ ଆକ୍ରମଣ,
ଇନ୍ଦ୍ରନ ଦର ବୃଦ୍ଧି, ରୂପେଜ୍ ଆମଦାନୀ ଶୁନ୍କ ବୃଦ୍ଧି ଓ କିଛି ପ୍ରତିକ୍ରିୟାଶାଳ ପଦନେତର
ଭାରତ ପାଇଁ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରିଛି । ବାନ୍ଧବ କଥା ହେଉଛି, ଯେଉଁ ଦଳ ଶାସନ
କରୁନା କାହିଁକି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ଆପେ ଆପେ ନାମାଙ୍କନ ମୂଲ୍ୟରେ ଅଧିକ ଟିକିଷ
ଆଦାୟ ବୃଦ୍ଧି ଘଟିବ ଏବଂ ବଜେଟର ଆକାର ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ । ନାମାଙ୍କନ
ଜିତିପି ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ । କେବଳ କରୋନା ପରି ଦୁଃଖମାୟ ବା ବିଶ୍ୱ ଆର୍ଥିକ
ସଙ୍କଟ ପରି ପରିଷ୍ଠିତିକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ଏଥାରୁ ସର୍ବଦା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥାଏ । ମୁହଁରାଷ୍ଟି
ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୂଲ୍ୟକୁ ବୃଦ୍ଧି କରେ । ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ, ଗତ ୩୦ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ,
ଭାରତର ନାମାଙ୍କନ ଜିତିପି ଟଙ୍କା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ୩୪ ଶହୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି, ବାନ୍ଧବ ଜିତିପି
କେବଳ ୧୨ ଶହୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ମୁହଁରାଷ୍ଟିର ପ୍ରଭାବ ରହିଛି । ତେଣୁ
ନାମାଙ୍କନ ଜିତିପି ବୃଦ୍ଧି ସହିତ ବଜେଟର ଆକାର ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା ଉଚିତ ।

୨୦୨୪-୨୫ରେ ନାମାଙ୍କନ ଜିତିପି ୧୦.୪% ଏବଂ ମୁଦ୍ରାଷ୍ଟି (ଗୀ.୪ରୁ ୪% ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୂଲ୍ୟ ଡିପ୍ଲୋର ଦ୍ୱାରା) କୁବାଦିବେଇ ବାସ୍ତବ ଜିତିପି ୭.୪%ରୁ ୧% ହେବ ବୋଲି ଆଜଳନ କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ନାମାଙ୍କନ ଜିତିପି ୯.୭% ଓ ବାସ୍ତବ ଜିତିପି ୭.୪% ହେବ ବୋଲି ଆର୍ଥିକ ସର୍ବେକ୍ଷଣରେ କୁହାଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ଚିତ୍ରାଜନକ ହେଉଛି ୨୦୨୩-୨୪ରେ ଆର୍ଥିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ୮.୨% ହୋଇଥିଲା । ଗତ ୩ଟି ତ୍ରୟୀମାସରେ ଏହା ନିମ୍ନାମା ହୋଇଛି । ୨୦୨୪-୨୫ ବର୍ଷ ପାଇଁ ନାମାଙ୍କନ ଜିତିପି ୧୦.୧% ଓ ବାସ୍ତବ ଜିତିପି ୭.୩ରୁ ୭.୮% ହେବ ବୋଲି ଆଜଳନ କରାଯାଇ ବଜେଟ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ବଜେଟ ଆଜାର ୧୦.୧% ନୁହେଁ ମାତ୍ର ୪.୪% ବୃଦ୍ଧିପାଇବ । ଉଲ୍ଲେଖନାୟ ଏହି କି ଯେ 'ତଥାପି, ବଜେଟ ସଂକୋଚନାଯକ କାରଣ ବଜେଟ ବ୍ୟୟ ଅନ୍ତରକର ବୃଦ୍ଧି ନାମାନ୍ତ ଜିତିପି ଆଜଳନ ବୃଦ୍ଧି ଅପେକ୍ଷା କମ୍ । ୨୦୨୪-୨୫ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ବଜେଟରେ ମୋଟ ବ୍ୟୟବରାଦ ୪୮, ୨୦, ୪୧ ୨ କୋଟି ଟଙ୍କା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା ବେଳେ ୨୦୨୪-୨୫ରେ ୪୦,୬୪,୩୪୪ କୋଟି ଟଙ୍କା ହେବ ବୋଲି ଆଜଳନ କରାଯାଉଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ମାତ୍ର ୪.୪% ବୃଦ୍ଧି । ଗତ ବର୍ଷ ୭% ବୃଦ୍ଧି ହେବ ବୋଲି ଆଜଳନ କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଚିତ୍ରାର ବିଷୟ ୨୦୨୪-୨୫ରେ ସଂଶୋଧିତ ବଜେଟ ଆଜଳନ ୪୩, ୧୭, ୪୮୭ କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ହ୍ରାସ ପାଇଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ୧,୦୪,୦୭୪କୋଟି ଟଙ୍କା ହ୍ରାସ ପାଇଛି । ଅବଶ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ରେକର୍ଡ କହୁଛି ଯେ ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରତିଶ୍ଵାସ ମୁତ୍ତାବକ ବଜେଟରେ ବ୍ୟୟବରାଦ କରାଯାଇଥିବା ଅର୍ଥ ଖର୍ଚ୍ କରାଯାଉ ନାହିଁ । - ଚିତ୍ରାଜନକ ହେଉଛି ଜିତିପି ଅନୁସାରେ ଭାରତରେ ମୋଟ ବ୍ୟୟବରାଦ ବହୁତ କମ୍ । ୧୯୭୦ରୁ ୨୦୨୩ ମଧ୍ୟରେ ଭାରତରେ ଏହା ହାରାହାରି ୧୫.୧୧% ହୋଇଥିଲା । ୨୦୨୦-୨୧ରେ ମୋଟ ବ୍ୟୟବରାଦ ଜିତିପିର ୧୭.୭% ଥିଲାବେଳେ, ୨୦୨୪-୨୫ରେ ୧୪.୭% କୁ ହ୍ରାସ ପାଇଥିଲାବେଳେ ୨୦୨୪-୨୫ରେ ୧୪.୯%କୁ ହ୍ରାସ ପାଇବ ବୋଲି ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଉଛି । ଅନ୍ୟ ଦେଶ ଭୁଲନାରେ ଏହା ବହୁତ କମ୍ । ଅନ୍ତର୍ଗତୀୟ ମୁଦ୍ରାଷ୍ଟି ଅନୁସାରେ ଏହା ଫୁଲ୍କୁରେ ୪୭%, ଇଟାଲୀ ୪୩.୮%, ଯୁରୋ ଏରିଆ ୪୯.୪%, ଜର୍ମାନୀ ୪୮.୪%, ସେନ୍ଟ ରେପ୍ବଲିକନ୍ ୪୪.୪%, ଜାପାନରେ ୪୪,୦୪%, ଗ୍ରେଟବ୍ରିଟିନ୍ ୪୪.୪%, ଆମେରିକରେ ୩୪.୩୮% ଓ ସୁଇଜରଲାଣ୍ଡରେ ୩୨% ରହିଛି । ଯେହେତୁ ବ୍ୟୟବରାଦ ଆଶାନ୍ତରୂପ ବୃଦ୍ଧି ପାଉନି, ଗୋଟିଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲେ ଗୋଟିଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ହ୍ରାସ ପାଇଛି । ବିଭିନ୍ନ ଶୈତରେ ବ୍ୟୟବରାଦ ପୂର୍ବରକ୍ଷ ଭୁଲନାରେ ହ୍ରାସପାଇଛି ବା ୨୦୨୪-୨୫ର୍କର୍ଷର ସଂଶୋଧିତ ଅଟକଳରେ ମୂଳ ଧାର୍ଯ୍ୟଠାରୁ କମ୍ ହୋଇଛି । ଏହା - ଆଶ୍ରୟକାନକ ଯେଉଁ ରେଳ ବଜେଟ ବ୍ୟୟବରାଦ ଗତ ବର୍ଷ ୨.୭୨ ଲକ୍ଷ କୋଟି ଟଙ୍କା ଥିଲାବେଳେ ୨୦୨୪-୨୫ରେ ୨.୫୪ ଲକ୍ଷ କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ହ୍ରାସ ପାଇଛି । ରେଳ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ୩୨ ୨.୪୦ ଟଙ୍କା କମ୍ ବ୍ୟୟ ହେବ । ପୁଣି ବ୍ୟୟରେ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇନି । ପୂର୍ବପରି ୨.୫୫ ଲକ୍ଷ କୋଟି ଟଙ୍କା ରହିଛି । ଏହି ବଜେଟ ସଂଶୋଧ ବ୍ୟୟବସ୍ଥାର ପରିପର୍ମା । କେନ୍ତେ ସରକାର ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥ ହସ୍ତାନ୍ତର ପରିମାଣ ପାଇଁ ୨୦୨୪-୨୫ ବର୍ଷ ବଜେଟରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟୟବରାଦ କରିଥିଲେ ତାହା ସଂଶୋଧିତ ଅଟକଳରେ ହ୍ରାସ ପାଇଛି ।

ରାଜନୀତିକ ଧର୍ମଘଟ

ମହାରା ଗାନ୍ଧୀ

ଯେଉଁ ଅବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଜଣିଛୁ ଏବଂ ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକୁ
ସପଳିତା ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ
ବୋଲି ଭାବୁଛୁ, ସେହି ଗୁଡ଼ିକର ଅନୁସରଣ
କରିବାକୁ ହଁ ସର୍ବଧର୍ମ ନିରାପଦ ପନ୍ଥା ବୋଲି
କୁହାଯିବ ।

ଆପଣାର ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତି କାରଣ ନ ଥିବା
କୌଣସି ଧର୍ମଘଟ ଯେ କରାଯିବ ନାହିଁ, ଏହା
ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଵଷ୍ଟ କଥା । କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟୋଚିତ
ଧର୍ମଘଟର ଆବୋ ସଫଳ ହେବା ଉଚିତ
ହେବନାହିଁ । ଏଭଳି ଯାବତୀୟ ଧର୍ମଘଟର
ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ସହାନ୍ତ୍ରୁତି ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରି
ଆଗ୍ରାହିବା ଉଚିତ ହେବ ।

ଧର୍ମଘଟର ଯୁକ୍ତିପୁନ୍ଦିତଙ୍କା ବିଚାର କରିବାର
କ୍ଷେତ୍ରରେ, ସର୍ବପାଧାରଣଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସଭାଜନ
ନିରପେକ୍ଷ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ସମର୍ଥନ ରହି ନ
ଥିଲେ ସାଧାରଣ ଲେକେ କୌଣସି ଧର୍ମଘଟର
ଯୁକ୍ତିପୁନ୍ଦିତଙ୍କା ବିଚାର କରିବାର ଆବୋ କୌଣସି
ବାଟ ନ ଥାଏ । ଆପଣାର ସାର୍ଥ ରହିଥିବା
ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କଦାପି ନିଜ ବ୍ୟାପାରଟିର ଭଲ ମନ୍ଦ
ବିଚାର କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହି
କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟମାନଙ୍କର ବା ଏକ ବିଚାର
ବିଭାଗୀୟ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ଆବଶ୍ୟକତା ଅବଶ୍ୟ
ରହିବ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଉଭୟ ପକ୍ଷ ଗୃହଣ
କରୁଥିବେ ।

ମଧ୍ୟଭାବରେ କିମ୍ବା ବିଚାରବିଭାଗାୟ ନିଷ୍ପତ୍ତିର
କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିୟମତଃପାଦ ବ୍ୟାପାରଟି ଆବୋ
ପାଧାରଣ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବ ନହିଁ ।

ଅବଶ୍ୟ ଏପରି ଘଟଣାମାନ ଘଟିଛି,
ଯେତେବେଳେ କି ଦାସିକ ମାଲିକମାନେ
ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ କୌଣସି ସନ୍ଧାନ ଦେଖାଇ ନାହାନ୍ତି
ଅଥବା ଶ୍ରୀମିକମାନଙ୍କୁ ବାଟରଣା କରି ଦେଇଛନ୍ତି,
ନିଜର ଇଚ୍ଛାକୁ କାଏମ ରଖି ପାରିବାର ଶମତା
ସେମାନ୍ତର ରହିଛି ବୋଲି ସତେତନ ହୋଇ
ସେମାନେ ଏପରି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଜବରଦସ୍ତ
ଆପଣାର ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ସବୁ ହାସଲ
କରିନେବେ ବୋଲି ବିଚାର କରିଛନ୍ତି ।

ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥାରେ ଉନ୍ନତି ସାଧନ କରିବାର
ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖି କରା ଯାଉଥିବା ଧର୍ମଘଟଗୁଡ଼ିକ
ଆଗରେ ଆବୋ କୌଣସି ରାଜନୀତିକ ଲକ୍ଷ୍ୟ
ହାସଳ କରିବାର ଚତୁର ମତଳବ ରହିବା
ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଏପରି ବିମିଶ୍ରଣ ରାଜନୀତିକ

ପ୍ରତିଯୋଗୀ ସେମାନଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ ତାଳିକାରେ
ଦିନକୁ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଁ ଆଭୋକାତୋ
ସାମିଳ କରିବା ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା ସେମାନଙ୍କ
୦।ରେ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଅଞ୍ଚ ଶୁଦ୍ଧ, ଘନ
ଏଲତ୍ତି ଏଲ କଣିକା ହ୍ରାସ ପାଇବାର
ଗବେଷକମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିବା ନ୍ୟୁଟ୍ରିସନ
ପ୍ରଫେସର ପେନି କ୍ରିସ୍- ଇଥରଟେନ୍ କହିଛନ୍ତି ।
ଶୁଦ୍ଧ ଓ ଘନ ଏଲତ୍ତି ଏଲ କଣିକାଗୁଡ଼ିକ
ବିଶେଷ କଣିକାରକ, ଯାହା ଧରନୀରେ ଚରି
ଜମା କରିଥାଏ । ଆଭୋକାତୋ ବାପ୍ରାବରେ

କୋଲେଣ୍ଟେରଳ କମାଇବ ଆଭାକାଶ

ଆଭାକାତୋ ଏକଧୂକ ସ୍ଥାନ୍ୟ ହତକର
ଗୁଣ ରହିଛି । ହୃଦୟପିଣ୍ଡ ପାଇଁ ଏହାକୁ ବିଶେଷ
ଲାଭକର ଫଳ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଏକ
ସଦ୍ୟ ଅଧ୍ୟନ ଏହିତଥ୍ୟର ବଳିଷ୍ଠ ପ୍ରମାଣ
ଦେଇଛି । ଅଧ୍ୟନ ଅନୁସାରେ, ଦିନକୁ
ଗୋଟିଏ ଆଭାକାତୋ ଖାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ
ଏଲାଚି ଏଲ ପ୍ରର କମିଥୁଲା । ଅର୍ଥାତ
କୋଳେଷ୍ଟେରଳ ମାତ୍ରା ହ୍ରାସ ପାଇଥିଲା ।
ଏଥୁସହ ଅତିରିକ୍ତ ଓଜନ ଓ ମେଘବହୁଳତା
ପ୍ରର ମଧ୍ୟ କମିଥିଲା । ଅଧ୍ୟନରେ ସାମିଲ

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରାୟୋଗିତ ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ
ପାଣ୍ଡିରେ ୫,୦୫,୯୩୮ କୋଟି ଟଙ୍କାରୁ
୪,୧୪,୩୪୭ କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ଅର୍ଥ ଆୟୋଗ
ଦ୍ୱାରା ଅନୁଦାନରେ ୧,୩୭,୩୭୮ କୋଟି
ଟଙ୍କାରୁ ୧,୨୭,୧୪୭ କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ଏବଂ
ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହଣ୍ଡାକ୍ରର ବାବଦରେ
୩,୧୯,୭୭୭ କୋଟି ଟଙ୍କାରୁ
୩,୭୪,୭୭୪ କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ହୃଦୟ ପାଇଛି ।
ଅର୍ଥାତ୍ ମୋଟ ଉପରେ ୪,୮୨,୦୫୧୯ ଲାଖି

ପ୍ରତିଯୋଗୀ ସେମାନଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ ତାଳିକାରେ
ଦିନକୁ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ଆଭୋକାତୋ
ସାମିଲ କରିବା ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା ସେମାନଙ୍କ
୦।୧ର ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଅଛୁ ଶୁଦ୍ଧ, ଘନ
ଏଲତ୍ତି ଏଲ କଣିକା ହୁଏ ପାଇବାର
ଗବେଷକମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିବା ନୃୟତ୍ତୁସନ
ପ୍ରଫେସର ପେନି କ୍ରିସ୍- ଇଥରଟେନ୍ କହିଛନ୍ତି ।
ଶୁଦ୍ଧ ଓ ଘନ ଏଲତ୍ତି ଏଲ କଣିକାଗୁଡ଼ିକ
ବିଶେଷ କ୍ଷତିକାରକ, ଯାହା ଧମନୀରେ ଚର୍ବି
ଜମା କରିଥାଏ । ଆଭୋକାତୋ ବାପ୍ରାବରେ

ଟଙ୍କାକୁ ହୃଦୟପାଇଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତିକି
ପରିମାଣର ଅର୍ଥ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ
ବରେଟରେ ଦର୍ଶିତାଥିଲେ, ତା' ତୁଳନାରେ
ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ହସ୍ତାନ୍ତର
୧,୧୨,୮୮୫ କେଟି ଟଙ୍କା କମ୍ ଦେଲେ ।
କେହି ସବକାର ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସମାନ ଦୃଷ୍ଟିରେ
ଦେଖିବା ଉଚିତ । କିନ୍ତୁ ନିର୍ବାଚନକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ
ରଖି ଦିଲ୍ଲୀ ଓ ବିହାରକୁ କିଛି ଅଧିକ ବିଆମାଇଛି ।
ଆଗରୁ ଆନ୍ତରିକ ପରିବହନ ଓ ବିହାରକୁ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ବ
ଦିଆଯାଇଥାଏ । ବିର ଓଦିଶାର ବିରି

ସୁମ୍ବ ଚବ ସୃଷ୍ଟିକରେ । ଏଥିରେ
କାରୋଚେନେୟତ୍ସ ରହିଛି ଯାହା ଆଶ୍ଵର
ସ୍ଵାମ୍ୟ ପାଇଁ ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ଅନ୍ୟ
ପୋଷକ ତଡ଼ିରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଭରପର ।

ଦିଆଯାଇନି । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି, ବଜେଟ୍ ସଂଘ୍ୟ, ଉପଭୋଗ ଏବଂ ନିବେଶ ବୃଦ୍ଧି ସହିତ ଜିତିପି ବୃଦ୍ଧି କରିବ । କିନ୍ତୁ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ଆୟ ବୃଦ୍ଧି ନ ହେଲେ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହେଁ । ଆୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ କିଛି ପଦକ୍ଷେପ ନାହିଁ । ଅର୍ଥନାତି ମନ୍ତ୍ରୀ ହେବା, ମୁଦ୍ରାସ୍ଵାତି ବୃଦ୍ଧି, ବେକାରି ବୃଦ୍ଧି, ପ୍ରକୃତ ମନ୍ତ୍ରୀ ହ୍ରାସ, ଲୋକଙ୍କ କ୍ରୟ ଶକ୍ତି ହ୍ରାସ, ବ୍ୟାପକ ଅସମାନତା ଭଲି ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ ପାଇଁ କିଛି କୁହାଯାଇନାହିଁ, ବରଂ ସଞ୍ଚୁରିତ ବଜେଟ୍ ଉପମାନ ଲବାନାହିଁ ।

ଗାନ୍ଧୀବାଦ ସବୁକାଳରେ ପ୍ରାୟକ୍ଷିକ: ମୃଣାଳ ଚାଟୋର୍

ନୃତ୍ୟ ଶୁଣୁ ମୁଦ୍ରା ପରିଚି ପକ୍ଷରୁ ଏନ୍ଦ୍ରପ୍ରଦୀପ ଜଳେଇରେ ଆଲୋଚନାକ୍ଷେତ୍ର

ସମ୍ବଲପୁର : ଭାରତ ଭଲି ଏକ ବିରାଟ ଦେଶର ଜନତାଙ୍କୁ ଗାନ୍ଧିଜୀ ନିଜ ବିଚାରଧାରାରେ ଉଦ୍ବୁଦ୍ଧ କରି ସାଧାନତା ସଂଗ୍ରାମରେ ସାହିତ୍ୟ କରାଇଥିଲେ । ଏହା ସମ୍ବଲ ବିଶ୍ୱରେ ଏକ ଅନନ୍ୟ ଘଟଣା ଓ ତେଣୁ ଗାନ୍ଧାରାଦିର ପ୍ରାସଞ୍ଜିକତା ସବୁକାଳରେ ରହିବ ବୋଲି ବିଶିଷ୍ଟ ପ୍ରମକାର ଉଚ୍ଚର ମୃଣାଳ ଚାରୀଙ୍କ କହିଛନ୍ତି ।

ନୃତ୍ୟ ଗୁରୁ ମୁଣ୍ଡି ପକ୍ଷରୁ ନେତାଙ୍ଗ ସୁଭାଷ ଚନ୍ଦ୍ର ବୋଷ
ସରକାରୀ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିସରରେ ଆୟୋଜିତ ‘ଏକବିଶ
ଶତାବ୍ଦୀର ଗାନ୍ଧୀବାଦର ପ୍ରାସ୍ତରିକତା’ ଶାର୍କି ଆଲୋଚନା
କ୍ରିଏଟିଭ ଯୋଗ ଦେଇ ଉଚ୍ଛର ଚାରାଞ୍ଜ ମହାଯା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଜନ୍ମ,
ଜୀବନୀ, ରଚନାମଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଧାରା, ଗାନ୍ଧୀ ପ୍ରବର୍ତ୍ତତ ଅନ୍ତିମା, ସାମ୍ୟ,
ପରିବେଶ ସଚେତନତା, ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଦୂରଦୃଷ୍ଟି, ଗାନ୍ଧୀ ବିଚାରଧାରାର
ପ୍ରାସ୍ତରିକତା ଉପରେ ମାର୍କିଂ ବକ୍ତ୍ଵରେ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏହାଛିତା
ମହାଯାଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ସହଧର୍ମୀଙ୍କ କଷ୍ଟରବା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ତ୍ୟାଗ ଓ ତିତିକ୍ଷାର
କଥା ମଧ୍ୟ ମନେ ପକାଇ ଦେଇଥିଲେ ।

ବରିଷ ସାମ୍ବାଦିକ ହେମକ୍ତ କୁମାର ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ଅଧିକାରୀ ତଥା
ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟ ବିଭାଗ
ମୁଖ୍ୟ ଉଚ୍ଚର ଶାମ ଭୋକ୍କ ସଂଯୋଜନାରେ ଅନୁଷ୍ଠାତ ଏହି
କାର୍ଯ୍ୟକୁମାରେ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଧିକ ଉଚ୍ଚର ପ୍ରଫାଯ କୁମାର
ହରପାଳ ମୁଖ୍ୟଅଧିକ୍ରମି ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇ ଗାନ୍ଧୀ ଆଦର୍ଶ ଓ ଗାନ୍ଧୀ
ଚେତନା ଉପରେ ନିଜସ୍ଵ ମତ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ।

ବନ୍ଧୁରୁ ଶେଷରେ ସ୍ଥାନକୋତ୍ତର ଲତିହାସ ଦିଭାଗର ସହକାରୀ ପ୍ରଫେସର ତଥ ଆଳକ୍ଯୁସି ସଂଯୋଜକ ଉକ୍ତର ରମ୍ଭଣି ନାଏକ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ ।

ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁମରେ ମନ୍ଦବିଦ୍ୟାଳୟର ସମସ୍ତ ଅଧ୍ୟାପକ-
ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କ ସହିତ ବସୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଛାତ୍ରାତ୍ମା ଉପର୍ଦ୍ଦିତ ଥିଲେ ।
କାର୍ଯ୍ୟକୁମ ଆୟୋଜନରେ ଅଧ୍ୟାପକ ସ୍ଵରଗୀ ଏକ୍ଷ, ଉଚ୍ଚର ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗ୍ଵାତ୍ରା
ପୁରୋହିତ, ମେଞ୍ଜା ପୂର୍ଣ୍ଣ, ରେଣ୍ଟାନ ଡୋଇ, ଜୟାଦେବୀ ବାବୁ, ବିଜୁଲିଲୀ
ବନ୍ଦି, ଯମ୍ବା ବାଗ, ଚନ୍ଦ୍ରକଞ୍ଜି ସୁନୀ, ଚିନ୍ମୟ ସାହୁ, ଶିରୁ କୃମାର ସ୍କାର,
ଆଲୋକ କୁହାର ପଣ୍ଡ ପ୍ରମୁଖ ସହଯୋଗ କରିଥିଲେ ।

ମୟୁଲପୁରରେ ବିକଶିତ ଗାଁ ବିକଶିତ ଓଡ଼ିଶା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଶୁଭାରମ୍ଭ

ସମ୍ବଲପୁର: ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲା
ପ୍ରସାଦନର ଆନୁକୂଳ୍ୟରେ ଧନକଡ଼ତା
ବକ୍ରରେ ରାଜ୍ୟରେ ବିକଶିତ ଗୀ ବିକଶିତ
ଓଡ଼ିଶା, ସମୃଦ୍ଧ ଓଡ଼ିଶାର ଯୋଜନା
ଶୁଭାରମ୍ଭ ଅବସରରେ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ
ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ପରିବାର କଳ୍ୟାଣ ମାତ୍ର
ତକ୍ତକ ମୁକେଶ ମହାନ୍ତିଙ୍କ, ସମ୍ବଲପୁର
ରିହାୟିକ ଜୟନ୍ତାନାୟନ ମିଶା, ସମ୍ବଲପୁର
ସାଂସଦଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି ପୂର୍ବତନ ବିଧାୟକ ଶା
ନାତରା ନାୟକ, ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ଆଇ.କି
ହିମାଶ୍ଵୁ ଲାଲ, ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଶା
ସିଦ୍ଧେଶ୍ୱର ବଳିରାମ ବୋନର, ସମ୍ବଲପୁର
ମହାନଗର ନିଗମର ଆୟୁକ୍ତ ବେଦଭୂଷଣ,
ମୁଖ୍ୟ ଜିଲ୍ଲା ଉନ୍ନୟନ ତଥା କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ
ଅଧିକାରୀ ଶା ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ପାତ୍ରଙ୍କ
ସମେତ, ପ୍ରଶାସନିକ ଅଧିକାରୀ, ଜନ-
ପାଧାରଣ ଉପଦ୍ୟତ ଥିଲେ ।

ଲତା ମଣେସକରଙ୍ଗ ପୁଣ୍ୟତିଥୀ ଅବସରରେ ସମ୍ବଲପୁରରେ ସଂଖୀତ ସନ୍ଧ୍ୟା

ସମ୍ବଲପୁର : ଭାରତୀୟ ପ୍ରକ୍ଷେପତର ଗାୟିକା ସ୍ବର
ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଲତା ମନ୍ଦେଶ୍ୱରଙ୍ଗ ପୁଣ୍ୟ ତିଥ ଅବସରେ
ବାର ମୁଗେହୁ ସାଏ ଚେରିଚେବୁଳ ଚକ୍ଷ ଓ
ମାରାଡ଼ି ଯୁବା ମଞ୍ଚ ମିଳିତ ଆନ୍ଦୂଳଖ୍ୟରେ ଯୁଗାୟ
ଗଣାଧର ମହେର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରେଶାଲିଯ
ଏକ ସଙ୍ଗତ ସନ୍ଧାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଆୟୋଜିତ

ଏହି ସଙ୍ଗୀତ ବିଚିତ୍ରା କ

ଅର୍ପଣା ଦାଶା ନାୟକ, କାର୍ଯ୍ୟକୁମା ଆୟୋଜନରେ
ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ବେଳେ ଅନିଲ
ବେହେରା, ସରୋଜ ଦଳପତ୍ର, ବିପିନ୍ ଭାଟ୍ଚିଆ,
ମାନସ ରଞ୍ଜନ ବକ୍ତ୍ତ୍ଵ, ସମାର ରଞ୍ଜନ ବାବୁ, ମୋହନ
ଦାଶ, ପ୍ରଭୁଭାବ ପଞ୍ଚା, ଅଶୋକ ଦାଶ, ଗୋପାଳ
ଅର୍ପଣା, ଅଜିତ ବେହେରା, ଚିର ଦିତ୍ୟନ, ବିନାୟକ

ହୋଇ ଯାଇଛି । ଏଥରେ ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାଚୀରୁ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ମୁକାନଧନ୍ୟ କଳାକାର ମୁଖ୍ୟତାର ଶାହୀ, ମନୋହର ପୋଖରିଆ, ଚିରାଗ ଦେଶାଳ, ଦାପକ କୁମାର, ଦାପାଳି ଶାସ୍ତ୍ରୀ, ପୁନମ ମହାନ୍ତି ପ୍ରମୁଖ ସତ୍ତ୍ଵରୀ ଅଣ୍ଣା ଦଶକର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଗାତ ଗାଇ ଦର୍ଶକଙ୍କ ମନ ମୋହି କେନ୍ତଥିଲେ । ଉଦ୍‌ଘାଷକ ସ୍ଥଳେମାନ ଦିନ୍ଦ୍ରାଜା ଓ ଉଦ୍‌ଘାଷିକା ମାମାସା ରଥ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ମରିବାରେ ରଚିଥିଲେ ।

ବିଧ୍ୟାୟକ ନାତର ନାୟକ, ପୂର୍ବତନ ବ୍ରଦ୍ଧିଗାର
ବିଧ୍ୟାୟକ ଲଳିତେମ୍ବୁ ବିଦ୍ୟାଧର ମହାପାତ୍ର ସନ୍ମାନିତ
ଅଭିଥ୍ବ ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଖିଥିଲେ । କାର୍ଯ୍ୟକୁମାରୁ
ଆକଷିତ କରିଥିବା କଳାକାରମାନଙ୍କୁ ଅଭିଥ୍ଵାନେ
ସମ୍ମଳପୁରୀ ବସ୍ତ, ମାନପତ୍ର, ଦୃତି ଚିହ୍ନ ଦେଇ ସନ୍ମାନିତ
କରିଥିଲେ । ବିଶ୍ଵାସ କଳା ସାଗଠନ ପରିଷଳ ହୋତା
ସମ୍ମାନ କାର୍ଯ୍ୟକୁମାର ପରିଚାଳନା କରିଥିଲେ ।

ରାମ, ସିତାକୁଞ୍ଜ ମେସୁଆ, ଲକ୍ଷ୍ମୀପ୍ରିୟା ଜେନା, ପୁଷ୍ପାଞ୍ଜଳି
ଜେନା, ରିଙ୍ଗ ସାନ୍ତୁ, ଅଞ୍ଜଳି ଛୁରା, ସୋନିଲ ପାଯଳ,
ରାନା ଭଲେଟିଆ, ଆଶା ଅଗ୍ରାଞ୍ଚଳ, ପ୍ରମୁଖ ସହଯୋଗ
କରିଥିଲୁଣ୍ଠିଲା । କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ପ୍ରାରମ୍ଭ ରେ ସର୍ବିଦ୍ୟା ଲତା
ମଙ୍ଗେସକରଙ୍ଗ ଉଦୟେଶ୍ୟ ରେ ଏକ ମନ୍ତ୍ରିତର ନାରବ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯିବା ପରେ ‘ଏଁ ମେରେ ଖୁବନ୍ତି କେ
ଲୋଗୋ’ ଗାତ ପରିବେଶଣ କରି ଦେଖାଇ ବାର
ମନ୍ତ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଅର୍ପଣ କରାଯାଇଥାଏ ।